

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

СРЕДА 24. НОВЕМБРА 1899.

Број 40.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРЉАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

У ИМЕ

ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

АЛЕКСАНДРА I

по милости Божјој и вољи народној
Краља Србије

Министарски Савет, по Највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља од 15. октобра тек. год., на предлог Министра унутрашњих дела, а на основу члана 25. и 26. закона о устројству општина и општинских власти, решава:

да се Никола Д. Стевановић, председник општине града Београда, разреши од дужности председника исте општине.

Министар унутрашњих дела нека изврши овај указ.

13. новембра 1899 год.
у Београду.

Министар
унутрашњих дела,
Б. А. Генчић с. р.

Председник
Министарског Савета,
Министар иностраних дела,
Д-р Владан Ђорђевић с. р.

Министар финансија
Вук. Ј. Петровић с. р.

Министар
просвете и црквених послова,
Андра Ђорђевић с. р.

Министар правде,
Б. Стефановић с. р.

Министар грађевина,
ђенерал,
Јов. Атанацковић с. р.

Заступник Министра војног,
Министар грађевина,
ђенерал,
Јов. Атанацковић с. р.

Министар
унутрашњих дела,
Б. А. Генчић с. р.

Министар
народне привреде,
Жив. Живановић с. р.

У ИМЕ

ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

АЛЕКСАНДРА I

по милости Божјој и вољи народној
Краља Србије

Министарски Савет, по Највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља од 15. октобра ове године, на предлог министра унутрашњих дела, а на основу чл. 23 а и чл. 68 закона о устројству општина и општинских власти, — поставља:

за председника општине града Београда Антонија Пантовића, начелника прве класе полицијског одељења министарства

унутрашњих дела с платом од 10.000 динара годишње.

Министар унутрашњих дела нека овај указ изврши.

20. новембра 1899 год.
у Београду.

Министар
унутрашњих дела
Б. А. Генчић с. р.

Председник
Министарског Савета
министар иностраних дела
Др. Владан Ђорђевић с. р.

Министар финансија
Вук. Петровић с. р.

Министар
просвете и црквених послова
Андра Ђорђевић с. р.

Министар правде
Б. Стефановић с. р.

Министар грађевина,
ђенерал,
Јован Атанацковић с. р.

Заступник министра војног,
министар грађевина,
ђенерал,
Јован Атанацковић с. р.

Министар
унутрашњих дела
Б. А. Генчић с. р.

Министар
народне привреде
Жив. Живановић с. р.

Г. Никола Д. Стевановић бив. председник ове општине, разрешен је од дужности 14. тек. м. а дужност председника примио је први члан суда г. Стеван Ивковић, према претписима г. Министра унутрашњих дела од 14. Нов. тек. год. П. № 24.448 спроведеним суду претписима управе града Београда од истог дана Бр. 28159 и 28185.

Од суда општине београдске 22. Новембра 1899 АБр. 8580.

Ne Varietur
Numero: 10437

Traduit
du
Français en Serbe

Између:

Банке Кредита францускога (La banque de credit Français), анонималног друштва, чији се стан налази у Паризу, 14 rue de la Banque, и кога представља његов пуномоћни администратор Г. Ахил-Андре-Хорлавиле (Achille-André-Horlavlille) ниже потписани, — с једне стране

и г-на Николе Стефановића, председника Општине града Београда.

(приложено к једном из оригиналов писаних по француског из контракта котора сви акт достословни превод)

Званичних преставника града Београда (у Србији) — с друге стране.

Међусобно се решило и утврдило:

Град Београд кога представљају горе поменута лица, а особито његов председник Г. Никола Стефановић, који је изразио жељу да учини зајам, у име града, у своти од Једанаест милиона седам стотина и шесет хиљада франака, номиналне вредности, израчунатих са осамдесет и пет на сто, т. ј. у вредности злата: Девест милиона девест стотина деведесет и шест хиљада франака чисто; поврх чега договор се прави са Банком Кредита францускога, под следећим условима:

1-о Банка кредита францускога, коју претставља у Београду Г. Јулиан де Лацки (Julian de Laski) носилац овог уговора и правног опуномоћења, обавезује се да прави емисију као по обичају, од зајма на једанајест милиона седам стотина и шесет хиљада франака, номиналне вредности, т. ј. Девест милиона девет стотина деведесет и шест хиљада франака чисто, вредност у злату, — зајам кога град Београд прави да измири дугове, да направи путњак низ Саве и Дунава, каналише своје улице, да увећа побољша водоточњак,

2-о Емисија ће се правити у француској а можда и у иностранству од стране Банке Кредита Француског, саме, или помоћу других банака француских или страних, са дотичним интересом, и то у току од два месеца после месеца пошто уговор буде потписан од стране уговорника: града Београда и Банке Кредита француског.

3-е Зајам ће се издати са Двадесет и три хиљаде пет стотина и двадесет облигација, номиналне вредности од пет стотина франака свака исплатива са пет стотина франака у педесет година, и то по (плану који ће се од општине поднети у Јануару 1900 године кад ступе гаранције које се дају у председник беогр. општине Н. Стефановић) франака годишње почињући од и која ће доносити годишњи интерес од пет на сто платљиви по пола и полугодишње, без икаквих одломака изним таксе која ће бити изискивана у државама где ће се купони исплаћивати.

4-о Облигације ће се исплаћивати овако:
1-ог Јануара 1900 фр. 125 }
1-ог Новембра 1900 „ 125 } 500
1-ог Новембра 1901 „ 125 } франака
1-ог Новембра 1902 „ 125 }

Град Београд ће примити у готовоме:

	франак	ном. вред. од 85 % тј. чисто
1-ог Марта 1900	— 3.000.000	2.550.000 ф.
1-ог Јан. 1901	— 3.000.000	2.550.000 „
1-ог Јан. 1902	— 3.000.000	2.550.000 „
1-ог Јан. 1903	— 2.760.000	2.346.000 „
Укупно	11.760.000	9.996.000 „

франака у злату.

5-о Банка Кредита француског одузимаће од номиналне вредности емисије, и то сваки пут, једну комисију од петнаест на сто, у име награде свог саучешћа и својих трошкова. Ова ће се комисија одузимати постепено примањима годишњим вароши Београда.

6-о Носиоци облигација примитиће привремене сведоцбе да ће добијати интерес од пет на сто годишњи, исплатљиви полу-годишње од првог маја и првог новембра хиљаду девет стотине г.

Првог Јануара хиљаду девет стотина три, ове ће се привремене сведоцбе заменити са правилним титровима.

7-о Банка Кредита француског узимље на себе и на своју комисију од петнаест на сто таксене трошкове, и то до два на сто, који ће се морати исплатити држави француској због емисије зајма.

8-о Као гаранцију исплате ових двадесет и три хиљаде пет стотина и двадесет облигација од пет стотина франака и њиховог интереса, варош ће Београд, као по обичију, и то по пријему првог дохода зајма пренијети права на своје дохотке од трошарине, а ако ови не би били довољни за покриће интереса и отплате на овај зајам онда тек и приходе од кеја, канализације и водовода:

За контролу тих доходака Банка Кредита француског ће именовати једног агента, који ће се издржавати на рачун вароши Београда.

9-о На послетку, једина банка Кредита француског, биће опуномоћена о раду купона и амортизације облигација, али она може наименовати друге Банке по потреби.

Учињено у два примерка, у Паризу, за Банку Кредита француског, деветог Новембра хиљаду осам стотина деведесет девете и у Београду за представнике вароши, истог месеца и године.

Прочитао и одобрио
администратор делегат
Жилијан де Лаки, с. р.

Прочитао и усвојио
Председник београдске
општине
Н. Д. Стевановић с. р.

Као продужење уговору, који је овде прикључен додају се следећи услови, утврђени и углављени данас између Господина Николе Стефановића, председника општине града Београда и Господина Жилијана де Лакиа, званичнога преставника француске кредитне банке (Banque de Credit francais),

1. Француска Кредитна Банка обвезује се: да општини изда уговорени зајам, и то чистих 9,996.000 у злату у четири рате, а општина Банки да изда облигације за 11.760.000 (једанајест милиона седам стотина шесет хиљада) динара номинално у злату, без икаквих других трошкова.

Француска кредитна банка обвезује се још: да 24. децембра ов. год., по старом календару, а 5. јануара 1900 године, по новоме, преда општини 1.000.000 и словом један милион динара номинално у злату, што износи, према курсу 85% 850.000 и словом: осам стотина педесет хиљада динара ефективних у злату на рачун прве рате од 3.000.000 динара номинално у злату или ефективних 2.550.000 и словом: два милиона пет стотина педесет хиљада динара у злату, што се има положити 1. марта 1900 године по новом.

На случај да Банка не би ових 850.000 динара и словом: осам стотина педесет хиљада динара ефективних у злату, номиналних 1.000.000 динара и словом један милион динара, издала општини на дан 5. јануара 1900 године по новом, уговор се цео сматра за уништен и не постоји, и Општина не одговара Банки за никакве трошкове ни таксе. Но ако Банка неби према уговору за 1. март 1900 године по новом издала општини рест до 2.550.000 динара и словом: два милиона пет стотина педесет хиљада динара ефективно у злату, онда општина примљених 850.000 динара и словом осам стотина педесет хиљада динара ефективних у злату на рачун ове прве рате, задржава, и Банки пропада цела ова сума, нити она има права да тражи повраћај ове примљене суме ни под каквим условима или изговорима.

2. Разуме се и утврђује овим, да

француска кредитна банка неће имати права на и какву награду за своју сарадњу, а за све своје трошкове у опште осим на провизију од 15% петнајест на сто, које ће она узети од целе суме зајма, а то, на једанајест милиона седам стотина шесет хиљада динара, и то према годишњим исплаћивањима, како ће се иста по овом уговору општини чинити.

3. Општина града Београда обвезује се најдаље до 5. јануара 1900 године по новом да уступи Француској Кредитној Банки уредно и законито гаранције, које су унесене у прикључени уговор.

4. Општина града Београда прима на себе да контролу, који ће бити наименован у Београду од француске Кредитне Банке, плаћа уредно плату од шест хиљада динара годишње у злату за све време између првога дана првог уплаћивања, које ће се општини учинити аконто њенога целога зајма, и дана последњег амортисања реченога зајма; општина се обвезује још, да стави на расположење контроли француске Кредитне Банке све књиге, које се тичу гаранција, о којима је реч у прикљученом уговору.

5. Амортисање зајма од једанаест милиона седам стотина шесет хиљада номиналних у злату динара, који овим целим уговором закључује Општина Града Београда предати Француској Кредитној Банки у исто време кад јој и гаранције уступи.

Рађено у Београду, у два примерка, двадесет другог (десетог) Новембра хиљаду осам стотина деведесет девете године.

Прочитао и усвојио
горе наведене услове,
пуномоћник француске
Кредитне Банке
Жилијан де Лаки с. р.

Прочитао и усвојио
горе наведене услове
Председник
Општине града Београда
(М. П.) Д. Стевановић с. р.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО
КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

У овом веку Призрен стоји на доброј трговинској и индустријској висини. Он постаде оружницом турских земаља на Балканском Полуострву. Призренско се оружје извози чак у Мисир. Сахтијан, разне златарске и терзиске израде на добром су гласу и на далеко се извозе. Свиларство је исто тако добро развијено као и у Бакову. Трговина и индустрија је сасређена у кварту Еминиту, где се налази покривен базар са огромним бројем дућана. Призрен има један од најлепших и најпријатнијих положаја на Балканском Полуострву. Леп изглед овој вароши дају високи јабланови и платани, који се издижу изнад многобројних кућа и чине пријатну хладовину.¹⁾

¹⁾ А. Воше, Recueil t. I. с. 315—319.; Turquie t. II. с. 282., 343.; t. III. с. 46., 47., 93—94., 164.; t. IV. с. 532., 549 — Хан, Путовање кроз Поречину с. 126—130. — Гилфердинг, Восток с. 2., 9. — Макенз. и Ирб. Путовање

Када би Призрен био у сигурним саобраћајним и срећним политичким приликама (када би се ослободио), Призрен вероватно „седлао се би снова какъ при Дашана, сербскимъ Цареградомъ, средоточиємъ дятельности всей западной половины Балканскога Полуострва“ (Гилфердинг).

Из Призрена је друм ишао преко развођа Јадранског и Црног Мора, поред села и хана Дуљеја и преко Шшимља у Липљан, где се овај трговински друм са Приморја састајао са Босанским Друмом.

Липљан (Стара Ulpiana, доцн. Justiniana Secunda; Lipiana, Lipenion, Lipplian).¹⁾ Пре развитка Приштине и Новог Брда, Липљан је био на гласу као епископска резиденција. Развитком пак тих места Липљан постаде селом, као што је и данас.²⁾ Липљан се помиње у ратовању краља Драгутина и краља Милутина са Византијом.³⁾ У Новом Веку Липљан је трговцима и путницима био обично преноћиште.⁴⁾

с. 335—337., 345. — Wimmer, Europ. Türkei с. 161. — Браство к I. с. 198.; к II. с. 72., 73., 79—80. — Сп. Голчевић, Стара Србија и Македонија к I с. 210—213.

¹⁾ Стару Улпијану Јустинијан I улепша и назва је Justiniana Secunda, али ипак нов назив не потисну стари. Бује, Rec. t. I. с. 178., 348., тражи Улпијану између Вучитрна и Митровице а Драгашевић, Гласн. к. XLV. с. 76—80., код Жеговца на путу из Врања у Гиљан и Приштину (Лутања).

²⁾ Hstrassen с. 68.

³⁾ Дан. Животи с. 107., 111.

⁴⁾ Чупић. Годишњ. к. XVII. с. 108. Анонимни руски путопис од 1675. г.

Од развалина старе Улпијане краљ Милутин подиже манастир *Св. Богородице у Грачаници*, где се за време краља Милутина установила резиденција липљанске епархије.¹⁾ У XVI. в. у манастиру Грачаници је била једна ћириловска штампарија: г. 1539. калуђер Димитрије штампао је један осмогласник²⁾

Из Липљана је друм ишао у Јањево а одатле у Ново Брдо.

Јањево. У средњем Веку Јањево је било један од главних рударских центара. Јањевска латинска колонија сачињавала је једну католичку нурију. У XV. в., овде се помињу дубровачки трговци.³⁾ У XVI. в., по једном анонимном реферату од 1578 г., Јањево се рачуна у ред главних српских места, насељено католицима (латинима).⁴⁾ По релацији Александра Комуловића (од 30 Нов. 1584 г.) у Јањеву је у XVI. в. била латинска колонија од 1000 душа; Јањево је још било на гласу са богатства својих златних и сребрних рудника⁵⁾ и ова

¹⁾ У срп. лет. **Еште же сьзидл црькоькь епископнио грачаничкоу.** Спом. III. с. 98.

²⁾ Спом. Обод. Прославе с. 59., 60., 63.

³⁾ Hstrassen с. 57.

⁴⁾ Mon. Spect. v. XVIII. с. 394.

⁵⁾ Mon. Spect. v. XXIII. с. 339. Jagnevo, terra ricca per le miniere d' oro et argento, mille e più anime, gente amorevole, divota e trattabile, desiderano un primato, che lo trattarebbero bene; sono sotto le curra di un capellano.

Управа града Београда

Бр. 28381

16 новембра 1899 г.

Београд.

Суду општине београдске,

По предмету општинског зајма, што га је г. Никола Д. Стевановић, б. председник општине београдске, у име општине закључио са г. Жилијаном де Лаки, из Париза, и погодбу о томе потписао 10. ов. м., Управа је расмотрила сва акта и нашла:

1. Да г. Стевановић није био овлашћен да погодбу о зајму потпише, него је одборском одлуком од 22. априла ове године АБр. 5801, овлашћен само да ступи у преговоре о зајму, а одлуком од 13 маја исте године, одбор је само у начелу примио понуду о зајму и наредио, да одборска комисија за проучавање понуда за зајам, проучи у појединостима и ову понуду и да поднесе и одбору свој извештај.

2. Да г. Стевановић није био овлашћен за потписивање ове погодбе ни одлуком одборске комисије, од 9 ов. мес. јер се у тој одлуци говори само о условима погодбе за полагање прве и следећих рата зајма, по курсу, интересу и задоцнењу у полагању зајма, што би се све имало да унесе у погодбу.

3. Да г. Стевановић није саопштавао целокупном одбору општинском ову одлуку уже одборске комисије, како је било наређено, одлуком од 13 маја, него је без знања и одобрења одбора, одмах сутра дан 10 ов. м. потписао наведену погодбу.

4. Да је г. Стевановић, оваким својим радом, прекорачио границе своје надлежности, коју је имао по поменутих одборским одлукама, и своје дужности које су му прописане чл. 43, 44, 44 а.) и 46 закона о устројству општина и општинских власти. А, пошто зајам општине београдске потиче из закона о варошкој трошарини у Београду од 13 јуна 1884 године (збор. 40 стр. 269), то је г. Стевановић овим својим радом повредио и прописе чл. 1, 2 и

3. закона о трошарини, јер је без спорузма и одобрења Краљевске Владе, закључио и потписао погодбу за овај зајам.

Са свију горе наведених разлога, а и на основу члана 76 тач. 1. закона о устројству општина и општинских власти, Управа града Београда, као надзорна државна власт, својом одлуком од данашњег задржала је од извршења закључену и потписану погодбу о зајму између бившег председника општине г. Стевановића и г. Жилијана де Лаки из Париза, на дан 10 ов. м.

О овоме се извештава Суд ради знања с препоруком да ову одлуку Управину одмах саопшти и своје одбору и дан саопштења Управи јави.

Акта ће се вратити, кад Управа добије од Господина Министра.

Управник

града Београда, државни саветник

Риста Бадемлић, с. р.**ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ**

Нов Председник. Г. Антоније Пантовић новопостављени председник општине београдске није још примио дужност.

Погодба о зајму општинском. У данашњем броју доносимо погодбу о општинском зајму, коју је г. Никола Д. Стевановић бив. председник општине закључио и потписа са г. Жилијаном де Лакијем из Париза под 10. ов. м. и претпис управе града Београда којим је иста погодба задржата од извршења.

Заступник управника општинске трошарине. Члан суда г. Коста М. Симић одређен је да врши дужност Управника трошарине.

Шеф општ. лекара. Г. Милорад Гођевац, општин. лекар и заступник шефа општ. лекара постављен је за шефа општ. лекара.

Ново Брдо било је у другој половини XIV. в. и у првој половини XV. в. једно од најзнатнијих места и тргова у Српској Земљи.

У споменицима Ново Брдо први пут се појављује већ као трг 1325. г. Краљ Стеван Дечански извештава Дубровчане, да му је Дубровчанин Паскоје Гучетић исплатио дуг закупа *новобрдског шрга*.¹⁾ Почети, пак рударске и трговинске радње у Новом Брду, по рачунању г. Ст. Новаковића, падају пре овог времена, а не могу бити старији од 1282. г., које је године, ратом краља Милутина, Ново Брдо дефинитивно прешло у српске руке.²⁾

На новобрдском тргу било је много Дубровчана. Они су закупуљивали новобрдски

XVI. — У једном турском годишњаку (annuaire) од 1855. г. Ново Брдо се једначи са Гиланом: Novo Brda autrement dit Guilan Vigestrel, Voyage t. I. с. 112. — У Пиколоминијеву походу на Скопље помиње се *Nova Porta* (Die freiw. Theiln. с. 71.) што ће без сумње бити Н. Брдо. — Бује ставља Vicianum на место Н. Брда Tarquie t. II. с. 392. — У нашим се споменицима Н. Брдо назива и **Нико Грда**. — Једном ортографском заблудом, по објашњењу г. И. Руварца, из „**Нрџка Нико Брдо**“ постаје споменицима „**Нрџканоко крџо**“, из чега је Пејачевић начинио *Jovanograd* а Кукуљевић *Иванов Град*. Гласн. к. XLII. с. 194—195 — Спом. к. XV. с. 18., 19.; к. XIX. с. 52. — На карти Јевропе Београд (по Дижардену) стоји место „Ново Брдо“, *Иванъ*. (Ово је разумљиво од куда је).

1) Пуцић, Споменици к. II. § 8. с. 7.

2) Ново Брдо и Врањско поморавље у срп. историји XIV—XV. в. Београд 1883. с. 28—34.

Деловођа одбора. г. М. Марјановић, адвокатски приправник, постављен је за деловођу одбора општинског и секретара општине београдске под 1. нов. тек. год.

Промена уредника. Г. Урош Кузмановић, секретар општ. београдске, дао је оставку на општ. службу, која му је уважена под 31. прошлог месеца, а тиме је престао бити уредник београдских општ. новина.

За уредника београдских општ. новина одређен је г. Милија Јовановић, млађи књиговођа београд. општине.

Услед ове промене уредника београдске општ. новине нису излазиле од 24. октобра тек. год.

Издавањем бројева на дуплом табаку даће се накнада претплатницима.

Грађевинско одељење општине београдске преселило се од 1 тек. м. у зграду општинског суда, а канцеларија деловође грађевинског одбора премештена је у зграду пожарне чете.

ОБЈАВА

Командант VII. пуковског округа, актом својим № 11.838 послао је суду овоме извештај број војничких исправа за оне обвезнике, који до данас још исте нису примили с'налогом да их дотичним обвезницима суд овд. на подпис преда.

Суд општине београдске, позива ниже именоване војне обвезнике, да одмах предстану суду општинском, Војном Одељењу, да своје исправе приме, на случај, да ко од ниже именованих обвезника није сада у Београду, да суду предстане најближи му сродник, да за њега исправу прими, а ко овоме позиву неби сљедовао биће кажњен:

(Наставак)

- 204. Стеван Мајер, Виноградија;
- 205. Душан Павловић, служитељ желез;
- 206. Никола Антонијевић, тргов. помоћник;
- 207. Михајло Купчевић, поднар. резервни;

латинска колонија бавила се рударством. У XVII. в. Јањево је имало 500 кућа и још 1671. г. у Јањево није престала рударска радња. Јањево је онда било у непосредној вези с једне стране с Приштином а с друге стране с Новим Брдом, којим је путем прошао и Марин Бици.¹⁾ — Данас је Јањево једна католичка варошица од 2.000 становника, који живе од ливена месинга (Messinggiesserei). Своје код куће припремљене израђевине: жишке, пангале и светљаке (Kichen — und Hausleuchtern), прстење, посребљене ложичице и т. д. католици Јањевци проносе по Балканском Полуострву на вашаре и пазаре.²⁾

Ново Брдо (Виз. *Νοβοβρδον*, *Νοβοβρδον*; у спом. *Novomonte*, *Montenovo*, *Nous Mons*, *Noumonte*, *Nouomonte*, *Monte Nuovo*; **Нико Брдо**, **Нико Брџо**, **Нико Брдо**, **Нокотрад**, **Срџини Град**; у пут *Neufmont*, *Nyeuberger*, *Nyeubergerhe*, *Nouaberda*, *Novabarda*, *Nova Berda*, *Novowerdu*, *le Nouvean Mont*).³⁾

1) Starine к. XX. с. 120., 122.; к. XXV. с. 197.

2) J. G. v. Hahn, Reise von Belgrad nach Salonik, и т. д. Wien. 1868. с. 136. Хан је запазио неке развалине код Јањева и мислио да ће то бити развалине од Х. Калфина града Коова (Спом. XVIII. с. 58—59.); али вероватно да тога града није никада ни било.

3) Диканж идентификује Ново Брдо са Новим Пазаром. Car li di Fresne d mini du Cange: Jlyricum vitus et novum ive historia regnorum Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae Bosniae, Serviae atque Bulgariae etc. Posonii. 1746. с. 147. §

трг и царину, и тај закуп им је лепе користи доносио.¹⁾ Дубровчани су у Новом Брду имали једну од највећих колонија у Српској Земљи.²⁾ По дубровачким летописима из Новог је Брда била племићка дубровачка кућа Cassiza.³⁾

И Млечани су имали своју колонију у Новом Брду. Млетачке колонисте куповале су племените метале и слале у Млетке.⁴⁾

Али Ново је Брдо било *par excellence* сашка колонија. Саса је највише било у Новом Брду и Руднику. Саси су, вероватно, отворили богате новобрдске руднике и подigli прву српску ковницу новаца.⁵⁾ У споменицима се помињу новобрдски „*нрџари*“ (Bürger)⁶⁾ Сашка је колонија у Новом Брду имали своју богомољу.⁷⁾ —

1) Пуцић, Споменици к. I. § 11., 251., с. 7., 140—141; к. II. § 22., 24.; с. 7., 18., 20. — Mon. Serb. v. §. 135. с. 153—154. — Спом. XI. § 43., 50., 58., с. 52., 59., 64—65. — Mon. Spect. v. XXVIII. с. 206.

2) Пуцић, Споменици к. I, с. 7—8.

3) Mon. Spect. v. XIV. с. 151.

4) S. Ljubić, Opis jugoslavenskih novaca и т. д. Zagreb 1875. с. XXI.

5) S. Ljubić, Novci с. XXIV. Н. Брдо: „*колева српске нумизматике*.“ Кнез је Лазар стављао на своје новце: „*Novomontana Moneta Argentea*.“

6) Пуцић, Споменици к. II. с. 31. (г. 1388.)

7) У српским летописима „**ТОЖДЕ ЛЬТО: СНОД: 6974. ОДУЗИШЕ ТУОУРЦИ ЦРКОВЪ ШАНЬКУ ОД НОВАКЪ БРѢДОУ.**“ Спом. III. с. 34—36., 135.

